

Зайченко Р. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІЙ МЕНЕДЖЕРІВ З ФІНАНСІВ
НА ПІДПРИЄМСТВАХ
В УМОВАХ КАРАНТИННИХ ЗАХОДІВ**

Фінансовий менеджмент – така сфера діяльності чи функція в організації, яка полягає в ефективному використанні ресурсів підприємства для отримання позитивних фінансових результатів у вигляді підвищення прибутку фірми та ефективності її діяльності.

Сьогодні в умовах карантинних заходів саме фінансові менеджери забезпечують фінансове здоров'я організації шляхом інвестиційної діяльності та довгострокових стратегій фінансування. Вони проводять аналіз даних та консультують топ-менеджерів щодо способів досягнення прибутку компанії. Але за умов карантину дуже складно забезпечити максимізацію прибутку компанії, тому що більш пріоритетним є досягнення короткострокових та середньострокових цілей. Фінансові менеджери несуть відповідальність за фінансовий стан організації в умовах «турбулентності» зовнішнього середовища. Окрім складання фінансових звітів, вони також планують інвестиційну діяльність підприємства та розробляють майбутні стратегії щодо довгострокових фінансових цілей своєї організації [1].

На більшості українських підприємств фінансові менеджери зазвичай виконують такі функції:

- підготовка фінансових звітів про діяльність підприємства для керівництва та контролюючих органів;
- складання прогнозів щодо майбутньої діяльності підприємства, можливих економічних втрат або вигід;
- стеження за змінами в законодавстві щодо методів складання фінансової звітності для дотримання існуючих законодавчих вимог;
- контроль діяльності працівників, що залучені в процес складання фінансової звітності та бюджету підприємства;
- аналіз фінансової звітності компанії для визначення шляхів щодо зменшення витрат підприємства;
- аналіз ринкових тенденцій, результати якого дозволяють визначити керівникам підприємства, які товари та послуги слід виготовляти для підвищення прибутку;
- консультування керівництва підприємства щодо прийняття фінансових рішень.

Роль фінансового менеджера, особливо в бізнесі, змінюється у відповідь на технологічні досягнення, які значно скоротили час, необхідний для складання фінансових звітів. Раніше основною відповідальністю фінансових менеджерів був контроль за фінансами компанії, але зараз вони більше аналізують дані та консультують

інших менеджерів. Вони часто працюють у командах, виступаючи бізнес-радниками топ-менеджерів [2].

Існують різні типи фінансових менеджерів, кожен з яких фокусується на певній галузі управління:

1. Контролери – контролюють підготовку фінансових звітів, що узагальнюють та прогнозують фінансовий стан організації, таких як звіти про доходи, баланс та аналіз майбутніх доходів або витрат. Контролери також відповідають за підготовку спеціальних звітів, які вимагають державні установи, що регулюють діяльність підприємств. Часто контролери контролюють бухгалтерію, аудит та бюджет.

2. Фінансові службовці – визначають напрямки витрачання коштів свого підприємства для досягнення фінансових цілей та наглядають за інвестуванням коштів. Вони розробляють стратегію щодо залучення капіталу підприємством, а також розробляють фінансові плани.

3. Кредитні менеджери контролюють кредитний бізнес фірми. Вони встановлюють критерії кредитного рейтингу, визначають кредитні межі та контролюють інкасацію прострочених рахунків.

4. Касові менеджери – контролюють потік готівки, що надходить і виходить з компанії, щоб задовольнити ділові та інвестиційні потреби компанії.

5. Ризик-менеджери – контролюють фінансові ризики, використовуючи хеджування та інші стратегії, щоб обмежити або компенсувати ймовірність фінансових втрат або схильності компанії до фінансової невизначеності.

6. Менеджери зі страхування – вирішують, як за допомогою страхування найкраще обмежити збитки компанії.

В умовах карантину, коли більшість підприємств тимчасово призупинила свою діяльність, фінансові менеджери спрямували свої зусилля на аналіз ринкових тенденцій та визначення нових можливостей, за допомогою яких підприємство зможе подолати економічну кризу та втримати свої позиції на ринку. Фінансові менеджери мають запевнити топ-менеджерів в необхідності виділення фінансових ресурсів на придбання програмних продуктів, які дозволять забезпечити ефективну роботу компанії в складних динамічних умовах карантину.

Отже, в сучасній економіці фінансові менеджери відіграють важливу роль в розвитку національних підприємств. Вони не тільки складають фінансову звітність, а й аналізують економічний стан підприємств, що дозволяє керівникам підприємства приймати рішення щодо подальшого його розвитку.

Список використаних джерел:

1. Маслій О.А., Становська Т.В. Забезпечення фінансової стабільності підприємства в кризових умовах. *Економічний розвиток держави та її соціальна стабільність: матеріали міжнар. наук.-практ. Інтернет-конф. молодих учених, студентів та аспірантів, 11 черв. 2020 р.* – Полтава : Національний університет імені Юрія Кондратюка. 2020. С. 181-182.

2. Загреба М. М., Вишнеvsька В. В., Дмитришин Б. В. Планування та прогнозування діяльності підприємства в умовах глобальної пандемії. *Вісник НУВГП. Серія "Економічні науки"*. 2020. Т. 3. №. 91. С. 57-71.

Зайченко Р. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ПРИНЦИПИ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ
НА ПІДПРИЄМСТВІ**

Стратегічне планування – це процес визначення цілей підприємства, необхідних ресурсів для їх досягнення і політики, спрямованої на використання та придбання цих ресурсів.

Застосування стратегічного планування на підприємстві дозволяє визначити напрямок його розвитку в довгостроковому періоді, при цьому визначаються найбільш важливі показники діяльності підприємства, кількісно описується його результативність та ефективність. Ключовими вимогами при складанні довгострокового плану підприємства є принципи стратегічного планування, вони мають бути враховані спеціалістами і менеджерами. Серед основних принципів стратегічного планування можна виділити такі:

- 1) економічність – передбачає, що витрати на планування повинні порівнюватися з вигодами, які можливо від нього отримати;
- 2) гнучкість планування – пов'язаний перш за все з включенням в методи і процеси планування можливостей внесення змін;
- 3) безперервність – ґрунтується на використанні взаємозв'язку елементів і одночасному внесенні змін до плану по горизонталі і вертикалі управління;
- 4) науковість – полягає у використанні наукових підходів при розробці стратегічного плану підприємства;
- 5) стабільність – означає суворе дотримання умов, при яких внесення змін у встановлений план є неможливим;
- 6) комплексність – взаємозв'язок і взаємозалежність елементів системи планування;
- 7) цілеспрямованість – означає складання планів для досягнення певних цілей.

За допомогою стратегічних планів менеджери можуть приймати обґрунтовані управлінські рішення щодо господарської діяльності підприємства. Основним завданням стратегічного планування є забезпечення нововведень і організаційних змін в господарську діяльність для підвищення економічних показників підприємства. Як процес, стратегічне планування включає в себе такі види діяльності [1]:

- розподіл ресурсів;
- адаптація до зовнішнього середовища;